

BITMEYEN
ŞİİRLER

Asya'ma

Bilmezdim özgürlüğün bedelini esaretinden önce
Eriyen virane bedenim koşar adım sana gelince
Yıkık duvarların âmâ zemherimde bir hançer zulası
Üşüyor gözlerim sana hasretken iki nefes arası

Sırça nefesler soludum batan sevdanda
Kaygan yüreğin koşarken damarlarımda
Densiz rüyaların kutsarken hülyaları
Uyanıyordu güneş sensiz sabahlara

Siyah bir aydınlıktın sabahımda humma
Renklerin en güzeli bende sonsuz âmâ
Kızıl alevler dolanırken yüreğimde
Kelebek ömrüm soldu en derinlerinde

Fikrime yapışıp durur saklı gülüşün
Hani şu susmalara doyamadığın
Avuçların yanağında, sessiz sedasız
Gözlerine ektiğin yeşil bahçemde

Susmalarını özlerdim eskiden
Şimdiyse sedanı yudumluyorum hülyalarınla
Kaç ömür tükenecek bilinmez yokluğunda
Ufkumdaki duman gibisin, silinmez varlığınla

Soluğun kıvranıyor anlamsız yokluğunda
Gece oluyor, siyahta doğuyorsun
Matemin su gibi leyla bir hazan bende
Sana kor, sana kör uçurum kenarında

Akılın yolu dumanlı iki nefes bir demdir
Tükenmeden bu ömür iki dirhem dinlendir
İncisidir tebessüm derde deva gelendir
Latifesi gönlünün bazen bine bedeldir
Lal dilimde ezgiler her gün serde dinendir
Aymaz gece pusuda bitmez ebed çilemdir

Kör mısralar dizilir esen yelde hülyama
Acıları nasırlı kuru şakaklarıma
Revan olup dökülür özge dudaklarıma
Aşka gelen dillerim sığmaz deryalarımaya
Gem vurulmaz sözlerim saklı sidar zeryama
Özde yiten sinemdir suskun sevdalarımaya
Zümrüt olsa biçare susuz nidalarımaya

Senden önce bilmiyorum nerede gördüm
Cemalin yalnızca ayda ilk dördün
Hüznümü bir anda sinsice böldün
Titrek bir lambaydım seninle söndüm

Cemalinde kutsandım yitik bahçelerinin
Sedasında uyandım nafîle düşlerimden
Evsiz bir âmâ idim arzının sislerinde
Semasında paklandım renginin mabedinde

Yekta akan ırmaklar yetmez susuzluğuma
Düşer sonsuzluğunun yeşil deryalarına
Sen de bir gün yitersin arzın tenhalarında
Küskün bir ot kalır yiten yanaklarında

Gözlerin gönlümün özünde
Serim susmuyor bir gün görmeyince
Yıkılıyor mabetlerim teninin hasretinde

Elimde tüten hasretin kaygan
Solar adım tutunuyorsun kuraklığıma
Yolların tüketemediği ezgilerimde

Yılların tutsak kederimde
Öyle eksiksin ki bilemezsin
Görmedin sana halaylarımı
Uyuyan zindanlarımda

Gördüğüm ilk rüyaydın anlamsız
Soluğunda irkildim
Sıcağında dirildim
Yeşilinde sevildim
Yokluğunla silindim

Derin sevdalar kırmızı güle hasret
Kızıl cehennem ayaklarında
Yoluna revan ellerimdeki dikenler
Yangınına koşarken dökülen yapraklarla

Son güzümdü gülüşün kırık kanatlarımda
Ellerimde soluğun sensiz son akşamımda
Duana ser verdiğim dinmez haykırışımla
Virane bir sel gibiyim sana coşan canımla

Keşke yalnızca sen olsan pişmanlığım
Elde var onlarca enkaz senin ziyadende
Yıldızları mı söylesem ışığını vermeyen
Güneşi mi saysam ısıtmayan
Karanlık kamer mi desem fütursuz

Önce nefesim kesildi doğduğumda
Dinmedi ebedsiz yokluğunla
Kızıl kıyamet savrulurken
Ben hep sendim sustuğunda

Eskiz bir yaşamdı dileğim
Çizgileri senden ziyade
Eksik şarkımı dinlerken
Soluğunda süzülen

Esir akşamın ayazında düştüm yollarına
Renklerin solarken ıslak şakaklarımda
Küçük bir çocukmuşum iklimine koşarken
Amansız hasretinle büyütürken ruhumu
Nefesin kokuyordu sana koştuğum her yol
Bilinmezine doğru savrulurken geceler
İçimde hayallerim kırık dökük cebimde
Lal olup yiten dünyam canına tutununca
İnce bir pınar olup ruhuna coşuyordu
Şavkınla yanan sinem erimez oluyordu
İlmek ilmek ördüğüm yedi canlı sevdalar
Kaç asırdır solmadan salınıp susuyordu

Cürmü büyük adamlar
Kaplamişken dünyayı
Cirmi ile doldurup
Sırtlandılar hülyayı
Zakir olup kustular
Dilleriyle Mina'yı
Fedayın gibi çölde
Hak sandılar sefayı

Gaflet uykusun içip
Kevser ırmaklarında
Saltanatı beklerken
Riyakar secdelerle
Dilde iman edenler
Kalbinin sızısından
Merhamet dileyecek
Özde mazlum olandan

Yıkık bir cümle gibi geldim sana
Her yanım darmadağın
Manasıydın ömrümün
Gözlerinde kaybetmiştim yolumu

Saklında ararken düşlerimi
Her adımda uçurum oluyordun
Sensiz sabahlarımda zılgıtlarla
Ezgisini tatmadığım hayallerimin

Sarhoş bedenlerdeydim her demde
Virane haykırırlara dost
Yeşilin her yanımda donarken
Ben senin yangınında
Sana üşüyor, seni soluyorken

Sessiz kaldırımlarda vuruldum sevdana
Ekşimiş aşklarım adımlarımı yorarken
Ruhumun sızısıyla koşuyordu bedenim
Tükenen ezgiler dökülürken ceplerimden
Ayaz geceler paramparça inerken
Çaresiz, umutla dökülüyordum kollarında

Buruk bir sevda sundum gözlerine
Ölmeyecekmişiz gibi tuttum ellerinden
Lanetimi haykırıp bıraktım kucağına
Esaretim tükenip günüm aydınlanınca
Kelebek gibi soldum, değmeyecek sevdana

Suizan gezdiğin köhne fikirlere inat
Hüsn- zanımdın naar yüreğimde
Zulme revan koştum esir bedenimle
Ruhun peyda oldu esrik gözlerime

Viran bahen gamsız günahkar
Ellerin buz sırası umarsız
Zmrd kaldı bakışının bir tek
Öyle yeşil öyle tutarsız

Ruhuna işlemiş sahte tebessüm
Kimin dumanında solacak
Badelenmiş körpe niceler
Seninle ezeline koşacak

Islak bir düştten ibarettin günahlarımda
Kirlenmiş sızıntılar kadar uzaktın aşkıma
Tertemiz çocukluğum yitiyordu gözlerinde
Nasırlı ellerimle kabuğunu soyarken

Tatsız bir meyvenin mayhoşluğuydun küllerimde
Senli rüyalarda kıvrılırken çaresiz bedenim
Virane haykırışlarda yüzerken sana gebe yüreğim
Susuyordu bir nefes sunmayan hünkar tüneğin

Ecel kapımı yokluyor sessiz dokunuşlarla
Titrek bir mum alevisin ferimde yanan
Dokunsam sönecek sevda küllerin
Kıyamaz mayasına şehla hislerim

Bir ben geçtim fani dünyadan
Kocaman zeryasında sende yoğruldu
Aklımı yitirdim serden soğudum
Aşık inler iken çölde hülyaya
Her nefeste dumanında boğuldum

Serde tükettiğin öfkeler

Kalpte kaldı sinende

Hüzün kalıntıları yakarken bedenini

Küllerin acıyordu, dosta hasret fikrinde

Düşe duruyor çocuk,
özü hayalinde hayatın
söze gelen dizeleri bilmemenin acemiliği avuçlarında
acıyor yangındaki gözbebeklerini
söze düşüyor çocuk
acemiliğinde gözüne batan sessizlikle geveze bir akşamda,
sofranızda üşüyor aç yüreğinde katıksız
dumansız ülkenizde çamur yağarken gözlere susuyor

susuyor acıkmış...
ama gülüyor çocuk
tiryaki ettiğiniz yanmayan zalim sigaranızla hoyrat yüreğinde gamze
ararken
düşe duruyor çocuk
acıkan içinin hançerine küserken

öle duruyor çocuk sesler bir size giderken

Ömür dediğin ne ki birkaç nefes sonuçta
Zaman akıp gitmeden koş peşinden, bağışla
Limon bahçelerinin kokusunu bildin mi
En sevdiğin rayiha, bir solukta bırakma
Mühürlenmiş kapıyı bir bakışta yuvarla

Unutmaktır hayatın en büyük mucizesi
Gidenlere ağlamak tüketmektir nefesi
Uçsuz bucaksız arzın mucizesiyken sevmek
Renklere küsmek neden, hep mutlu olmak gerek

Ansızın düşüyorum sessiz nidalarım
Yollar sığmaz ebedsiz engin hülyalarım
Şimal olup döküldün sonsuz semalarım
Efkârımın sebebi sensiz geçen gecemdir
Gün olur kalbe giren hakikatli neşemdir
Üşür aymaz yüreğim sensiz bilmem nedendir
Leylak sümbül açanda senle ömre bedeldir

Çakır doğar güneşim hüzün gider serimden
Elimi uzatınca ürperirim derinden
Lal olur tüm bedenim seslenirim derinden
İkbaline sığınıp secde ederim ezgine
Kemalin dolup taşar bendimde derine

Islak gülüşler biriktirdim ceplerimde
Olur da
Kahkahalarımla tükenirse gözyaşlarım
Yokluğunda hasretine dokunabileyim diye
Parmaklarımla seveyim özlemimi
Üşürken ellerim dokunuşumda

Sessiz kahkahalar biriktirdim çekmecemize
Senden habersiz susmalar için
Olmaz ya
Dumanın yakarken kirpiklerimi
Sana bakan gözlerim yokluğunu ararken
Karanlık bir gecenin sarhoşluğunda

Minik bir kız sakladım kalbimin derinine
Gamzesi yüzünün en sevdiğim yerinden
Kim bilir
Sevda yüklü kadehler sensizliğe ağırlarken
Yüreğimde derinden seslenen kız çocuğu
Gözlerimi kapatır mutlulukla okşarken

Sırça bir köşktü yokluğun
Canıma batan hasretin
Haykırıyordu ezgilerin acılarıyla
Dipsiz uykularda tükenirken nefesim
Celladım oluyordu sensiz doğan güneş

Sakimdin yokluğunun kadehlerinde
Gözlerim her kapandığında
Esrik gülüşüne tutunuyordum
Uzak, dumanlı, bir o kadar cambaz
Hayaline uyuyordum apansız

Canıma batan gözlerin
Delip geçiyor yüreğimi
Virane bir vahaydın sen
Yokluğu gerçek, varlığı elem
Zehrini soluduğum

Kuru bir tebessüm bırakıyor suskunluğun, yokluğuna susamış haykıran
gönlüme

Sancına katlanırdım ya, durulmuyor hayalin karanlık zindanlarda
Yerle yeksan oluyorum hiçliğinde, yanağının gamzesi kor eylerken
bakışımı

Gözyaşlarım yakıyor teninle ıslanan avurtlarımı, yolların kavuşmazken
sineme

Bir dirhem çıkmıyorsun çocukluğumdan, acılarım koşarken gençliğime
Yıkık bir duvar gölgesinde çöküyor kasvetin, tozlu sislerle akıyorsun
toprağa

Sana eriyorum her yanımla, sevdaya susanların şerefine

Buzdan Şelaleler vardı iŐinizde
Eritemedim, dondum gece yarıĝınızda
Keskin dokunuŐlardı zehir dilinizdeki
Sükut ettim, soludum sesinizi

Durulmak bilmiyordu içindeki deniz, azgın dalgalarıyla savururken yüreğini
Titrek bedeninin üşüyordu her sarsıntısında ayaklarının altından kayan buz
kütlesinde

İçinden tutturduğun türküyü sarılıyordun, bırakmamacasına
Buğulu gözlerin ufku tararken, fırtına oluyordun ansızın
Hücrenden sıyrılarak, zindanını yıkarken

Coşkuyla taşıyordu yüreğin, koşaraşk yüzüyordun gökyüzünde
Hayallerin kanadın, ümitlerin sevdymişçasına
Aşka susuyordu bedenini, çorak bir yaz sıcağında
Dinmek bilmeyen hiddetin, zincirlerini kırıyor
Sema'ya süzülüyordu özgürlük nidalarıyla

Dudakların üşüyordu karanlığında sessizliğin
Olanca gücüyle haykırıyordu suskunluklarını
Karanlığı yırtarken ufkundaki alev
Küllerinden doğup doğup büyüyordun
Hiç sevmemiş, hiç sevişmemişçesine

Mumdan kanatlarını yakıyor yüreğindeki közler
Fırtınaya tutulmuş susuyor, umuda bakan gözler
Usul usul yıkıyor enginlerini, derinden pervasız sözler
Gökyüzün delinmiş, göğsünde dinmeyen izler
Ansızın susuyor cemalin, sahteymiş bütün yüzler

Dünya duruyor, dönmüyor artık, sağır edici sessizlik
Gülmeyi seversin oysa, nedir bu dinginlik
Aynadaki yüzün yabancı, sevmeye hasret
Küllerin soğuyor, baharın müjdecisi
Bir buse konuyor dudağına, varlığından habersiz

Dizlerin hiç bu kadar yabancı olmamış bedenine
Titrek bir mum ışığında kıvranıyor bedenin
Aynalar haykırıyor ezgilerini kanayan yüreğinin
Sımsıkı sarıyor kolların sevda türkülerini
Alev alev yanıyor, kayboluyor sonbahar
Kızıl bir coşku kaplıyor çocuksu gözlerini

Umarsız yüreğim haykırıyor köhne zindanlarda
Arsız kahkahaları hançer, dost cellatlarımın
Vefasız dillerde çiğneniyor gençliği ruhumun
Mabedim oluyorsun karanlığında zemherinin
Örtünüyorum gözlerinin sıcaklığına usulca

Aşkımızın türküsü dökülüyor dudaklarından
Bedenim ruhuna akıyor damarlarımdan
Sessiz çığlıklar fısıldıyorum hayaline
Dört yanı kuşatılmış esaretime inat
Teninin kokusunu özlüyorum

Son dumanını çekiyorum ciğerlerime
Sana tutuşan ömrümün, ağlamaklı
Sevmeyi özlüyorum canıma batan yokluğunda
Dokunuşunu soluyorum son demimde
İlmeği sararken boynumu, duygusuz nefeslerin

Yıkık bir kentin yabancı misafirleriydik senle ikimiz
Sen kırmızısını severdin şarabın, bense beyazı
Bir an olsun görmemişti kimse ağladığını
Benim her zamanki halimdi melankoli
Kim bilir senden önce nasıldım
İnan hatırlamıyorum ne senden önceyi ne de sonrayı

Yüksek bir kaldırımda karşılaşmıştık seninle
Yürüyor demeye bin şahit, sanki emekliyordun
Ucuz bir romanım ilk sayfalarında
Akıp giden kalabalık gibiydin gözümde
Gözlerinin yangını düşmeden yüreğime

Nasıl bilebilirdim
Yabancıyı olduğum şehirde bin yıl kalacağımı
Her karış toprağını mabed eyleyeceğimi

Gidesim geliyor bazen hüzün diyarlarıma
Kimi kandırıyorum ki, safsatadan ibaret
Kahkahanı duymadan bir gün geçiremem ki
Fazla sustum değil mi
En çok da yanındayken özlüyorum sohbeti
Sessiz bakışlarımla dökmek isterken kucağına heybemi
Buz kesiyor her yanım
Harabe kentin yıkıntıları doluyor ciğerlerime
Yokluğun düşüyor aklıma
Bir beyaz, bir kırmızı dolduruyorum boşalan kadehlere
Konuşmadan duramazsın biliyorum
Susuyorsun,
Yüksek kaldırımlara
Gecenin şafağına
En çok da senle dolan
Olmayan yarınlara
İçiyor
Gidiyoruz

Kırıntılarla doluydu her yanımda sen gelmeden önce
Her aşktan bir nebze, her gözden bir renk
Silkinmeye cesaretim, kaçmaya yüzüm
Dermanım yoktu
Atmaya kıyamadığım sevdalarla yüklüydü yüreğim

Bütün renkleri salıp kırdın kilitlerini
Her hüzünden bir tutam saklı kapılarımın
Yıllarca girmediğim saklı dünyalarımın
Rüyamdan sakındığım sonsuz anılarımın
Katili oldun gülüm, elinle koymuş gibi

Kızamıyorum sana, kim bilir neremdesin
Şah damarım kadar yakın, ölümüm kadar uzak
Yıkıntılarla doluyum senden sonra
Aşkларım, renklerim soldu ışığında
Varamıyorum sana zamanın kıyısından
Dizlerimde derman yok, cehennem sığağından

Hasretine düştüğüm gün

Kapısını araladım

Kırk kilitle doladığım

İflah olmaz gururumun

Ziyan oldu beslediğim

Fırar düşler sokaklarda

Merhem deva bulamadı

Revan olan hasretine

Serimdeki sevda bitmez

Yürüdüğüm şu yol ile

Günah mıdır bir kul demez

Aşkındaki meczupluğu

Bendini kiblem eyledim

Zehrini şerbete serdim

Ruhumu fikrinle derdim

Dermanı eline verdim

Biçareler ne bilendir

Aklını ipe serendir

Gece gündüz tenhalarda

Sen diye öksüz gezendir

Yaşamımın gördüğü düşsün neşenle
Çocukluğumun hayali, gönlüme en yakışansın
Tutamadığın kahkahalarını topluyorum ceplerimde
Gamzesi solanlara seni aşılacağım

Gecenin ışığı, şuh bakan gözlerinle
Karanlıktan korkar ya minik kız çocukları
Alevini saklayıp onlara dağıtacağım
Ürkek adımlarına can kazıyacağım

Zamanın katilisin, geç düştüğün cemrenle
Beyazlarıma çöken tazecik bir fidansın
Bir sonraki ömrümün en büyük duasısın
Dudaklarını uzat, son kez dokunacağım
Terk etmeden dünyayı, hiç tatmamışım gibi
Öpüyorum en masum, güzel gülücüğünden

Aklına gelir miydi hiç sensiz yaşlanacağımız
Bizden uzak kolların gölgesinde, her nefesi yabancı bir gölgenin
Güler geçerdim safsatasına

Kızımız olacaktı birincisinde
Elleri pamuklardan, gülüşü gözlerinden
Bakmaya kıyamayıp gözümde sakındığım
Güneşi söndürecek gölgesiyle

Duyuyor musun ninnilerimi rüyalarında
Ne de güzel uyuyor yavrumuz
Senden irak büyürken yalansız dünyalarda

İkincisi erkekti, saçları kıvrır kıvrır
Ablasını kollayan, babasının kopyası
Sen hep öyle isterdin
Bense gözleri yeşil, seninkinin tıpkısı

Soldu hayallerimiz, bir ben kaldım geriye
Aşkımın mabedinde nefesini özlerken
Hayat denen renkleri lime lime çekerken
Enkazımın dibinde ölümümü beklerken

Yasak aşklarla geçti ömrüm gözlerinin yitiminde
Dört yanı yas dolu şehvetli gecelerde
Hasretinin kokusu sinmiş damarlarıma
Hiçbir ten çare değil inleyen feryadıma

Gamzenin hüznü bitmez rüyalarımda
Teninle örttüğüm kederim ıslak
Üşüyor musun sen de kollarımda olmadan
Çıplak ruhum kadar utanıyor musun yokluğumla

Gözlerin... Hiç mi kapatmıyorsun
Saçlarında dolanan kıvrak nefeslerimi
Hiç mi hissetmiyorsun
Sana ismarladığım hüznü şarkılarda

Zaman...
Nasıl da böldü bizi
Hiç bitmeyecekmiş gibi harcanan o yıllarda
Gönlümüze çaldığı matemsiz umutlarla
Şimdi öksüz bıraktı en derin yaralarla

Alevsiz bir korum ben, yanmaz gayrı bu gönül
Senle yaşlandırdığım, yelsiz kalan sevdamda
Üşümeyi unuttum, toprak kokan sızanda
Son nefesim koşarken, dinmek bilmez vedana

Ne sigaramın dumanı ne kadehimin tadı

Bitirmiyor sensizliği

Sokağa attım kendimi, neredeyim bilmiyorum

Kayboldum yokluğuında

Kimsesiz bir kediyle konuşuyorum

Belli ki o da yalnız boş sokaklarda

Nasıl sırnaşık bi görsen...

Afedersin, yoktun değil mi

Birden kurtulup kollarımdan

Ardına bakmadan, hiç yokmuşum gibi

Sessizliğe gömüldü, sensizliğe koşarak

Hayallerim gibi, umutlarına coşkuyla

Sensiz her yer kapalı sanki

Işıklar fersiz, kalabalıklar yüz­süz

Dilenci yüreğimi sırtlanıp

Dönüyorum benime

Benliğime, kimsesiz

Kırık hayallerin üstüne yatarsın ya
Lime lime eder sırtını
Ummadığın sabahlara uyanırsın ya
Güneşin kör edici doğuşuyla

Bilmediğin yollara girersin ya
Dönmeyi bilmediğin sokakların yarenliğinde
Bir dost eli uzanır ya şefkatle
Gözlerinde acıma merhamet dilediğin

Tanıdık bir ses duyarsın ya
Canını acıtsa da dönüp hiç bakmadığın
Annen okşar ya saçlarını gözyaşlarıyla
Yastığından kaldırıp başını bakmadığın

Bütün sesler susar ya gürültünde dağılan
Bütün yüzler solar ya yokluğunda yok olan
Sensizliği sorardın ya olmayacakmış gibi
Cümleleri sökülmüş müebbet bir sessizlik

Hüsrân,
Ne demek bilir misin?
Üryan bir yürekle ayazında üşümek...
Bilmezsün
Sol yanı yıkılmış sevdanın titremesini

Gözlerinin sıcaklığını tatmayan biçare ne bilsün hasretini
Uçmayana gökyüzünü anlatmak gibi
Görmeyene tenini sunmak misali
Duymayana sesini satma hayali

Umut,
Ne demek bilir misin?
Geceler sabaha koşup dururken
Nefesini solumak karanlıklarda
Pencerenden süzülen ılık rüzgarla
Yasak bir busenin günahı olup
Gamzesine sığınmak sarhoşluğunun

Sevmek,
Ne demek bilir misin?
Çağlayanlar akarken kor damarlarında
Bir resmine tutunup bölünmüş uykularla
Işığına sokulup kül olmak yangınlarda

Öyle yavan bir sevda değil derinindeki
Baştan aşağı alev, kara dumanlı
Sükuneti merhamet, çağlayınca zır deli
Bembeyaz kar tanesi toprağa düşmüş gibi

Her deli yüreğin harcı değil yanaşmak
Kalbinin özündeki, solmamış gonca güle
Fırtınalı denizde yağmura hasret kalıp
Sahranın ortasında, güneşe muhtaç gibi

Kırlar neşenle güzel, dinmeyen şelaleler
Senin sesinden almış nağmesini nehirler
Dağların ezgileri muştusunu fısıldar
Yarınlardan gelecek sevda bestelerinin

Sağ yanımdaki sızısın, dinmek bilmeyen
Her çırpınışımda derinime işleyen
Uzansam bir türlü, uyansam ayrı dert
Gözlerimi kapatsam, hayalimden gitmeyen

Dizlerimdeki dermansın, yokluğunda tutmayan
Koşar adım gürlesem, yasak dokunuşlara
Fermanını çiğneyip, solgun şafaklarına
Semasından utanır mührümüzü bekleyen

Gözlerimdeki pınarsın, sükut ile akmayan
Fersiz karanlıkları hayalinle süsleyen
Dilsiz gecelerimin yanağından okşayıp
Ruh-i revanı ile günahımı işleyen

Sonsuz labirentinin تنها koridorları...

Ömrümün düğümünde devede kulak.

Karanlığın mı?

Kokunla besleniyor gözümün bebekleri

Ayağıma dolanan sarmaşık dikenleri

Kanımın aleviyle serhoş birer divane

Filizlenen tomurcuk güller seren yoluma

Kokun çalınıyor esintisinde karanlığın

Yosun tutmuş aşkların kaygan titreliğinde

Usul usul büyüyor ayak seslerim

Müptezel sarayının bitap kalelerine

Yorgun nehirlerinin bendine yelken açıp

Can havliyle tutunup vardığım gözlerine

Kalkanımı çıkarıp sundum son nefesimi

Her zerresi ihanet nankör sinelerine

Dedemin ergenliği, babamın bebekliği,
Nasıllardı kim bilir, neye benziyorlardı,
Çocuk olmuşlar mıydı?
Keşke diyorum hani zaman makinem olsa
Basardım düğmesine giderdim tarihime
Anamın, atamın yokluk dönemlerine.

Hayal etmesi bile garip,
Düşünsene babamı kısa donla gezerken
Elinde peynir ekmek, sümüğünü silerken
Toz toprak sokaklarda mutluluktan coşarken.

Pos bıyıklı dedemi görsem inanamazdım
Çatık kaşları gitmiş top peşinde koşarken
Yüzündeki çizgiler eskiden de var mıymış?
Anlattığı bahçenin meyvesinden çalarken.

Nineme bak sen nineme, saçları sapsarıymış
Köyün bütün gençleri hep ona sevdalymış
Zılgıt yememek için hızlı hızlı dönüyor
Elindeki testiyle caminin çeşmesinden

Saçlarını okşadım minik anneciğimin
Yüreğim hop hop etti paytak paytak koşarken
İlk kez işitiyordum candan kahkahasını
Yıllar söküp almıştı resmine sarıldığım

Peri masalı bitti saatimin ziliyle
Babam henüz uyanmış kardeşimi severken
Bir nefeste anlattım sihirli maceramı
Kollarımı dolayıp ellerinden öperken

Sahipsiz mezar gibi senden sapan yüreğim
Yağmurlarla gelecek bir damla suya muhtaç
Kuşlar bile terk etti yeşillerim solunca
Dualarım kesildi dört duvar arasında

Uzun bir yol gibiyim kimsenin bilmediği
Adresi kayıp çölde hiçbir aşka varmayan
Kaldırım taşlarını ayyaşların sardığı
Sırat köprüsü sanki bucağı bulunmayan

Maden ocaklarıyım nefesleri darlayan
Dipsiz karanlıklarda ekmeğini zorlayan
Güneşi hiç görmemiş hasretiyle kaynayan
Kara dumanla dolu solukları kaplayan

Kanatsız güvercinim maviliklere tutkun
Âmâ hayallerinde gökyüzü rüyasının
Uçurumda çılgılığın yankısını saklayan
Demir yığını göğsü sinesinde inleyen

Sonu meçhule giden bir trendi aşkımız
Bulutlarda süzölen roman senaryomuzda
Ben ovalarda yüzmeyi seviyordum, sen dağların ardını
Sen yolculuğu seviyordun, ben yolu
Az çok merak ederdin ya sonumuz nedir diye
Elbet bir gün gelecek, yaşlandırmalı yolu
Rayların ezgisini her karışta severek

Ak düşen saçlarını okşayan parmaklarım
Bıçkın delikanlıya sarıyor yüreğimi
Sancılı molalarda didişmenin tadını
Hiçbir yemek vermedi senle olamadığım
Şehirlerin kasvetli, solgun kalabalığı
Dumanında kaybolup yitiyor ardımızda
Ellerini tuttuğum her saniye bir asır
Soluğunu duymadan tükettiğim her adım
Toprağa gömülecek dizlerimin fermanı

Ne de güzel yaşlandı hayal gibi ömrümüz
Pencereden akan bir baharken zamanımız
Üşüdüğün sokakta son buldu miladımız
İlk cemreni sunduğün masal trenimizde

Zaman mı hızlı geçti
Ben mi tutuklu kaldım
Kaderin mührü müydü
Çok geç kaldım sevdana

Hayal meyal buradaydın
Kimi zaman sözümde
Hiç dinleyen özümde
Bir çiçeğin gözünde
Çok geç kaldım sevdana

Tazecik bir fidanın
Yeni doğan baharın
Sersem uyanışların
Ölüm yıldönümünde
Çok geç kaldım sevdana

Teni yakan yağmurda
Örtündüğüm canlarda
Kışın her ayazında
Sığındığım mevlada
Çok geç kaldım sevdana

Fakirdi duygularım
Zenginliği bilmeyen
Karun olur coşardı
Geç kalmasam sevdama

Aşka aşık oldum ben aşkının ötesinde
Aşğınım aşkımda aşkını beklemeden
Aşkın aşkıma yetmez aşkını ezemem ben
Aşğının kalbinde aşka hiçbir gün yetmez

Aşklar tepesinde aşkla buluşurum ben
Aşkımın küllerini savurup eteğimden
Aşka susamışlara aşk tohumu olurum
Aşkla kavruanların yüreğinden içeri

Aşka aşkım aşktan öte sinemin terkindedir
Aşkların deryasında ebediyet ezeldir
Aşkı ile aşık eden kudretini bilendir
Aşiyana varmak için ödenen bir bedeldir

Gizli saklı sevdim seni kendimden bile
Cümlerim yalpalarken peltek dilimde
Mutluluğa araladım saklı kuytumu
Titrek ışığından ürküp kaçmadan önce

Kurak gönlümün yağmuru neşenle coştı
Kalemimin adımları sana koşarken
Fırtınasız limanları barkım sayarken
Denizinin dalgasında suya boğuldum

Her yaşta aşık olur insan

Her yaşta başkasına

On dördünde kalbini titretene

Yirmisinde gönlünün güzeline

Otuzunda çocuğunun annesine

Kırkında onu çekip çevirene

Ellisinde can yoldaşına

Atmışında torununun dedesine

Yetmişinde ilaç arkadaşına

Sekseninde ellerini sımsıkı tutup bırakmayana

Doksanında mezarında toprağını sevene

Her zaman aşık olur da insan

Bir kişide bulur mu

Ömrünü uzatanı...

Yollar, bitimsiz mesafeler
Sararmış, duygusuz çizgiler
Yerlerde birer ölüydüler
Sonra...Silindiler gittiler

Kimsenin aklında değildiler
Sahipsiz kalan son rehberdiler
Anı biriktirdiler, çıkarsız
Sonra da... Silindiler gittiler

Kimi yolda beklerken gecikmiş sevdiğini
Kimi yolda çekerken vuslatın hasretini
Ânı birleştirdiler, gidenle bekleyeni
Çok acılar çektiler...Silindiler gittiler

Yalnızca izdiler, yaz kış fark edilmediler
Sustular, ezildiler, asla ses etmediler
Ruhuz toz bulutunun gamsız esintisinde
Silindirler gittiler.
Gittiler, gelmediler

Zam(an), buzdan bir saray
Sevdalar üşüyor odalarında
Kapısız, penceresizler
Kimsesiz, yalnız

Zam(an), göz pınarlarından akan bir nehir
Yiğitler yüzüyor ters akıntıda
Ömürlerine inat, cennete doğru
Sonsuzluğu göğüsleyip sevdiceğine

Zam(an), gökyüzünde bir nokta
En parlak cisim, kör eden karanlıkta
Bakınca uzak kaçınca yakın
İçinde sonsuz, yaşatan

Zam(an), usul usul akıyor
Teninden damlıyor saraydan
Sürülerle boğuluyor altında
Kadir bilmez mahluklar
Yanıyor, yakıyor karanlıkları aydınlığında

Özgürlüğün kölesiydik hepimiz
Tutsaklığımızdan habersiz, sessiz
Sözcüklerin esiriydik ikimiz
Kaçışan cümleler sefaretinde

Bir gülüştü en büyük katık ânâ
Herkesine değil ha, şanslı olana
Kimisi de çölde muhtaç bir cana
Yetmiyor cesareti onu alana

Sende doydun canım esaretinde
Düşünmüyor yarınları sedasız
Kölesiydik her dönemin manasız
Canımızı dışımıza takanın

Kaçabilsem bütün özgürlüklerden
Deniz dibi bir mezarda kimsesiz
Balıkları seyre dursam umarsız
Gözlerimi hiç kırpmadan bir anda

Doldursun tüm sakiler
Boşalan kadehlerin dertli sessizliğini
Hiç bitmesin bu gece şarkılarda anılar
Sekerata susamış yalnızlar rıhtımında

Muhabbet yoksulları doluşmuş her köşeye
Aşk fakiri gözleri kızıl bir hançer gibi
Hıçkırığa kapılmış batarken derinlere
Yarınından umutsuz yaralı yüreklerin
Dumandan sarmış her yanı tüten bacalarından
Hiç kimseyi yakmayan leyla kafalarının
Işıkları kapanan dost meyhanelerinde
Yine yitik bir gece kaydı avuçlarında
Martıların sesine dost olan sabahlarda

Dört nala koşuyor durmadan

Dört yanı mahmur sevdalar

Dört tarafı kuşanmış

Dört tepeli şehirde

Üç adam, açmış gözlerini

Üç kuruşa satmaya emeğini

Üç ekmeğe parasına

Üç günlük dünya için

İki kadın, bakınıyor her yana

İki gülüşü ile cilvesini satmaya

İki ahmak şehvete zamanını sunmaya

İki lafın belinde beraber oynamaya

Çok çocuk, gülüşleri bir karış

Çok neşeyle yan yana

Çok içten bir dünyada

Çok eğlenmiş bir zaman

Hep insan

Hep yalan

Hep yanan

Hep zaman

Hüznün gökyüzümü kaplarken, cemalim ağlar
Fikrin deryamda yüzende, dört yanım bağlar
Yokluğun, nereye dönsem her yanı çığlık
Suretin sinemde tahtını kurmuş

Çapkın gülüşünü mehtabıma doladım
Dinmeyen susuzluğu şarabında aradım
Bağrımdaki sızıyı dermanına adadım
Fermanın gönlüme tahtını kurmuş

Gamzemin içinde saklı uyurdum
Soluğum derinde dibe vururdum
Rengimi kaybetmiş arar dururdum
Hikmetin yoluma tahtını kurmuş

Etimden et kopuyor, lime lime her yanım
Gözyaşların damlıyor yüreğime, her metre mesafede
Veda değil bu ayrılık, bırakma ellerimi
Minik gözlerinden akan öfkende öldüm

Öpmelelere doyamazdım, canının her yerinden
Yabancı bir sesim şimdi kulaklarında
Kirpiğin batsa gözüne, içim kanardı
Her yanın kabuk bağlamış içim dağlandı

Ulu çınarındım senin, sevgi ağacın
Kanatların uğramıyor hiçbir semtime
Damarlarımda atardın saniye gibi
Yalnızlığıma hapsoldü gülücüklerin

Her hücrenin varoluşu ömrüme bahar
Kıymadığım düşüşlerin bana intihar
Olmadığım gecelerin kanımda sis var
Kurumadan bütün köküm gel beni kurtar

Gönlünü tutsam avuçlarımda
Ateşine dayanır mı yüreğim
Yüzüne dokunsa utanan eller
Buz keser yangınım yanaklarında

Saçını okşasam dudaklarımla
Başaklar kıskanır tarlalarında
Belini kavrasam damarlarımla
Rüzgarda salınan kavak tadında

Sarıp sarmalasam hayallerimde
Dünümün rüyası yarınlarımda
Gözlerini kucaklasam kirpiklerimle
Sinemin yarası söner mi dersin

Terine rastlasam rüyalarımda
Tuzunu saklasam gözyaşlarımda
Sözünü unutsam yaralarımda
Bitap düşmüş hazan umutlarımda

Saklı cennetimdin beyaz yanımda
Çöldeki vahaya çalan tadında
Bulutun yağmura dönen sazında
Bir türkü olurdun güzel meleğim

Gökyüzü toprak için mi kusar gözyaşlarını
Orman meyveye durmak için mi koşar yeşile
Yollar kavuşmak için mi sunar her karışını
Başka çaresi yoktur da ondan be gülüm

Sanma ki aşıklar aşkına tutkun
Başka göz yoktu da sana mı vurgun
Konmayacak mı sandın yaban zülüfe
Başka çaresi yoktur da ondan be gülüm

Kainatın kıyımı deryayı düşün
Gökkubbede salınan semaya düşkün
Kelebek ömründe gülüyor üç gün
Başka çaresi yoktur da ondan be gülüm

Görmeyen gözle geldin dünyaya
İlk şamarı yedin kendine geldin
Her can ağlayarak gelir dünyaya
Başka çaresi yoktur da ondan be gülüm

Bir muamma yaşamak denen girdap
Güneşin sıcaklığında ıslatıyor içini
Baharın kokusunda rengarenk cilvesiyle
Kışın ayazında titretiyor tenini
Yangınını harlayıp sillesini atarken

Bir sevdadır yaşamak denen illet
Ensenin ortasında sancısını çektiğin
İçine rengi koyup fıldır fıldır döndüren
Siyaha çarptığın gün nefesini gizleyen
Beyazında körlüğü senden esirgemeyen

Bir tutkudur yaşamak denen gizem
Koşar adım gittiğin yolları izlemeden
Cam batsa da canına arzusu hiç dinmeyen
Buruş buruş ellerle toprağı eşeletip
Yitmeyecek sandığın ömrünü törpüleyen

Söz meclisi toplanmış sohbeta girişmişler
Ağır toplar hepsi de pek bir emin kendinden
Kibir almış sazını söylenmeye başlamış
Eteğindeki taşlar alev olup yakarmış
Karnındaki sancıyı haykırıp rahatlar
Derken tomurcuklanmış nefretin tohumları
Bir bakışıyla yakmış gözünün hiddetiyle
Şefkat kıpırdanarak incitmeden kimseyi
Çiçeklerini sacmış kendi penceresinden
Sevgi bakmış tam vakti bir çırpıda zıplamış
Sıcacık kollarını kalplerine dolamış
Fitneyse durur mu hiç, usul usul derinden
Çaktırmadan kıvırtıp zehirlerini salmış
Öfke oturamadan bir hoplayıp bir kalkmış
Masadaki kimsenin sözünü dinlemeden
İnsan durup düşünmüş nereye düştüğünü
Etrafını kollamış nasıl kaçarım diye
Her yer birden kararmış, odada kimse yokmuş
Meclis denen cemaat sırra kadem basarken
Elleri bomboş insan yüreğine dokunmuş
Hepsinin sesi birden içinde yankılanmış

Kör topal yuvarlanıyoruz işte

Gah rüyada gah hayalde

Bir elimiz işte diğeri sevişte

Taş değdi mi bağrımıza

Can orada ağrır işte

Semtin delikanlısı, bazen alımlısıydık görünüşte

Yıldızları tutacak kadar yakınken bir dikişte

Kiminde göçtü gençlik bu derbeder inişte

Sızlayan ömürlere dermanı ver gidişte

Çocuktuk yetişkin bedenlerin himayesinde

Utanarak yerdik dondurmayı sokakta

Geçmişe özlem değil gelecek umuduydu

Yaşamadan geçip giden bir ömürdeki

Lime lime doğranan umutlara değdi mi hiç yüreğin

Yalınayak koşturan çocukları gördün m

Tebessme susamış mahzun yok oluşları

amurdan hayallerin ısıttığı damlarda

Yaralı bir babanın feryadını duydun mu

Cebindeki tütünün tabakası oldun mu

Yamalı hırkasının içinde şdn m

Çürük arık meyveler poşetinden sarkarken

Askıda ekmek miydi tutturduğun merhamet

Czdanın kenarından özenle topladığın

Kapının arkasında geride bıraktığın

Motoru susturmadan sıcağına koştuğun

Afili telefonun susmak bilmez haykırır

fkelenir kızarsın girdiğin çukurlara

Layık görüp kendini en güzel yarınlara

Yaşamını çiğnerken askıda ekmeklerin

Gecenin sessiz gürültüsü
Yakanı bırakmaz haykırışı
Her hışırtısında bir yaprağın
Üşütür ölüm gibi içini

Uzaktardan taşır çığlığını
İçinde yok olup gidenlerin
Sırtını yasladığın soğuk duvar
Omuzlarına çöker ezilirsin

Yıldızlar batar göz bebeklerine
Yalpalayan bulutların ardında
Yaktığın sigarada boğulursun
Duman altı bir izbede sessizce

Nafile bir haykırış düşer dudaklarından
Son dublesini yudumlarken yaşamın
Ucuz bir romanın son sayfasında
Buruşup düşersin, sessiz, kimsesiz

Gizlimde saklı durursun uzanamadığım
Yüreğimde tütersin dokunamadığım
Bahçemdeki çiçek, koklayamadığım
Gözümdeki alev, yakamadığım

Uçurum kenarında gonca güle benzersin
Dalındaki dikenini yarama derman olan
Sonsuzluğu dilersen mehtaba uzanarak
Denizin esintisi nefesime vururken

Kanatlarım yaralı mecalsizim düşmeye
Ayaklarım dolanıp varıyorum secdeye
Kapaklanıp çukur bir girdaplı düşünceye
Toprağına su olup can atarken sevmeye

Mutluluğa dokunarak koşuyor çocuk
Üstüne az kıyafet kuşanmış, içine çok insan
Parmak uçlarında üşüyor geleceği
Çiğnediği her lokma yutarken gençliğini

Çocukluğunu ezerek sürüyor adam
Sırtındaki etiket kaplamış benliğini
Cebinde çok para içinde az insan
Yürüdüğü her adım beslerken kibirini

Aynadaki aksine gülümsüyor kadın
Ojeli tırnakları gezinirken saçlarında
Küstah haykırışı kaplarken her yanı
Geçmişe nefreti dökülüyor dudaklarından

Dört yanı kubbeli sokaklar, içinde insanlar
Kimisi zalim kimi mazlum insancıklar
Elbise giyememiş içi çok insan
Elbiseye girememiş kimi az insan

Çayımın demi gözlerinin karasına çekmiş
Her yudumda siyahlığını çekiyorum içime
Sisli gecenin buğuladığı pencerenin yaşları
Havasından değil bu şehrin, ateşinden dağların

Ağaç kovuğuna sığınmış yüreğine
Dünyaları ekmiştin titrek baharlarda
Üşüyen toprağını usul usul okşarken
Taşkınlar sürükleyip yutmadan vatanını

Göklerin şarkısında and içmiştin sabaha
Berrak denizler sunup göçmemeye dünyaya
Beynindeki depremler savurmadan fikrini
Bir ağaç kovuğunda düşünürken adını

Gözlerim üşüyor güneşi izlerken nedensiz
Bir kabusun ellerinden sökerken bebeklerini gözlerimin
Uyanan uykuma ninniler söylüyorum üstünü örtüp
Gökkuşağı diyarı masallarından

Beyazda başlıyor yolculuk ilk nefesinde
Ölümün kardeşi uykunun her seferinde
Dört yanı renk cümbüşü başı dönüyor
İpini koparmış koşan çocuk rüyamın

Bulutlardan topaç yapan yarıştıyor
Kar tanesi yakalayan zengin oluyor
Gözyaşları yerine huzur akıyor
Çocuk kahkahalarının tek ülkesinde

Mutluluğun her rengi var saklı cennette
Çeşmelerden ne isterse onu alıyor
O gecenin misafiri rüya yolcusu
Güneşe serdiği ömrünün son seferinde

Kaldırımlar yürüyor topuklarının altında
Ayakları yere basmayan kadın
Bir elinde poşeti diğer elinde çocuk
Sürüklerken kendini şehrin sokaklarında

Gideceği bir yer yok kasvetli dünyasında
Güneşe dönük yüzü avucunda umutlar
Dört nala koşup duran yüksek kaldırımlarda
Tatmadığı dününün yarınına koşarken

Evvel zaman içinde yaşamıştı hayatı
Omuzumdaki sancı sinisini yakarken
Çocuğuna yüklemiş saklı umutlarını
Zaman cenderesinin çarklarını sayarken

İnce bir tebessüm topluyorum dallarından
Gölgesine taze aşk kokusu sinmiş çınarın
Gövdesine sinen hararet, terletiyor yapraklarını
Esen yelin serintisi, can verirken yeşiline

Kim bilir kaç asır sürdü, aşıklara şهادeti
Köklerini sağlam basıp, başı göğe yükselirken
Ulu çınar olmak için, yaşadığı serüvende
Her sonbahar ölüp ölüp, cemre ile dirilirken

Gökten inen ırmakları, dağ başındaki karları
Her baharda üşenmeden, can verdiği çocukları
Kucağında büyüttüğü, nice imkansız aşkları
Sessiz sedasız ömründe, neler gördü koca çınar

Sana üşüyorum
Sıcaklığına
Uzak iklimleri andıran kokun
Yakıp geçiyor soğuk rüzgarlarda
Bakışın
Dingin denizleri coşturuyor
Kanımda koşan nehirlere
Saçların savruluyor her yana
Allak bullak dünyamı saran
Örtüyor yüreğimi şefkati
Gülüşün
Dağıtarak öfkemi
Savuruyor dört nala
Dudaklarımda sen
Tebessümüm özlerken nefesini
Kahkahan dolanıyor gökyüzümde
Gözlerine doğuyor yıldızlar
Karanlık sararken her yanımı
Nemli pencereden dökülen yaşlar
Yüreğime damlıyor
Gölgen uzaklaşırken
Kadehimde boğulup
Ayaz zirvesinde kayboluyorum
Çaresiz tepelerin

Dağınık saçlarını topladı adam
Fersiz gözleri kırpışırken istemsiz
Kırışmış alnını ovalıyordu
Kim bilir kaç bin yıldır saklı duran

Hiddetli bir bakış fırlattı kadın
Çatık kaşlarıyla adamı ezerken
Çatalı adamın etine batırırçasına
Kendisinden az yağlı pırzolayı bölerken

Kadına baktı adam boşluğa bakar gibi
Adama sustu kadın, duvarı izler gibi
Herkes vardı salonda, onlar yokmuşçasına
Onlar yoktu aslında var olmamacasına

Deliler her yerdeler
Sanırsın ki
Hiçbir şeyi görmezler
Görmediğin yerdeler
Giderler bilinmeze dönerler
Ne yerler ne içerler
Gaipte meçhuldeler
Dünyanda görünmezler
Bir sesten ibaretler
Dinlemezler, sezerler
Gözlerinin içinden
Benliğini içerler
Uyumaz, uyanmazlar
Yorulmaz, dinlenmezler
Hayat dediğin zehri
Yudumlamaz iterler
Nefreti hiç bilmezler
Öfke nedir sezmezler
Sisli dünyalarında
Tertemiz yüreklerle
Yaşar yaşar ölürlər

Nice canlar gömülü yorgun gönlümde
Kimi çocuk kimisi genç on beşinde
Bıyıkları terlememiş delikanlı
Aşkından hicap duyan beyaz sakallı

Kalabalıklar susup el çekilince
Toprağını okşayıp her bir canımın
Sohbetine dalarım kayıp yılların
Ağlaşıp sarılırız saklı cennette

Her birinin çiçeği sevdası olmuş
Derdinin tasesinin zehrini salmış
Baharının rengini saçına sarmış
Ölümsüz ufuklara yelkenin açmış

Gölgemi kırıyor güneşin
Sıcağın aydınlatırken karanlığımı
Sözlerinden süzölen damlalar
Yeşertiyor çorak ovalarımı
Sana açıyor gonca yüreğim
Ebemkuşağı renginde

Hüznüme sızıyor gülüşün
Yalnızlığımı delip
Müebbetime inat
Mavi özgürlöklere
Bulutlara çekerken
Kozasında saklayıp

Sevmeni sevdim senin
Sevmeye sevdim seni
Renklerini soluyup
İçime aldım seni
Yüreğini okşayıp
Kollarımda sararken

Sırtımda bir kambur, tüketirken ömrümü
Dermansız güneşim, soldururken gülümü
Kararmış gözlerim, düşünürken ölümü
Çöldeki serabın, silkeledi dünümü

Karanlık sokaklar, kaybederken yolumu
Umarsız gülüşler, sürükledi sonumu
Kırgın gecelerde, üşüttüğüm ruhumu
Celladımı astın, azad ettin uykumu

Nefes alan canlılarda bir an umut kesilmez
Gayesi mutluluksa o ömre hiç küsülmez
Sensiz geçen bahara şükür bile edilmez
Sevmen sevilmemişse yüreğin hiç sezilmez

Sevmen,
Ana kucağı şefkati
Fırtınasız bir iklim
Güneşin sabaha selamı
Ayın ilk dördünü
Yumuşak ve katıksız

Sevmen,
Baba ocağı huzuru
Dağların zirvesi
Bulutların gizemli dünyası
Sağanakta koca bir çınar
Derinden ve sınırsız

Sevmen,
Sıla toprağının rengi
Bebek kokusu
Renklerin doruğu
Yıkık kentin son kalesi
Serin ve tutkulu

Sevmeni sevmek,
Sonsuz bir romanın
Kayan sayfalarında
Cenneti gezmek
Karanlık bir gecede
Kokunu sezmek

Sevmeni sevmek,
Kaybolan yıllarında
Geçmişin zindanını
Kurak çöllerde silmek
Bahar esintisini
Kalpte hissetmek demek

Kelebekler uçuşuyor sesinin tınısında
Baharın müjdecisi gülüşün yakın ederken uzakları
Dokunsan havalanacak tatlı telaşın
Baştan aşağı çiçek tepeden tırnağa çocuk

Yağmur kokuyor yüreğin
Toprağa yeni düşmüş, cana can katanından
Sevda ektiğim gözlerin
Aşka filizlenmiş tomurcuklarca

Sol yanımda yeşeriyor ormanın
Deniz kokusu meltem tadında
Gözlerim kapalı düşüyorum yangınına
Seninle taşan soluğumda

Karanlığın kıyısında uçurum idim
Huzur dolu bir nefese ömrüm verirdim
Okyanusun derininde gider gelirdim
Batalıkta debelenen fani biriydim
Güneşinin sıcakını tatmadan önce

Yaralarım sızlasa da güler geçerdim
Damlatmadan gözyaşlarım içe dökerdim
Gölğem selamına bile sırtım dönerdim
Sabahımın sedasına boynum bükerdim
Gökten inen sağanağına düşmeden önce

Çiçeklerin arasından diken dererdim
Boğazıma düğümlenen sözler içerdim
Vadesini bilmesem de ipe çekerdim
Soluduğum her dumanda bitsin dilerdim
Gözlerinin sevdasını çekmeden önce

Bir çocuk gördüm,
Minik dünyası ağlayan yarınlarına
Kocaman hayaller vardı masum gözlerinde
Kör bir kuytuya söküp atılmış
Bir çocuk gördüm,
İki beden büyük, yırtık montuyla
Vicdanınızı silen camlarınızda
Sıcak yuvadan, bihaber öksüz
Bir çocuk gördüm,
Minik elleri, kir pas içinde
Döktüğü çaydan zılgıtı yemiş
Karnında sancı, yüreği nasır
Bir çocuk gördüm,
Kaleminden dökülen gözyaşlarıyla
Öfkeli cümleleri sevgiye muhtaç
Kahvaltısında sıcak kelimesi olmayan
Bir çocuk gördüm,
Yüzü yaralı, gururu yumruklanmış
Sabahın kederinde ıslanan caddelerde
Kıyısından yürüyüp, veda eden yaşama
Bir çocuk gördüm,
Gülüşü buruk, dişlerinden utanan
Semirmiş bedenlerinizin artığı
Yok olmuş geleceğin sessiz haykırışında
Bir çocuk gördüm,
Uçuyordu göklerde, çorabından top yapmış
Yalınayak koştuğu sokaklar varlığından habersiz
Bir cebinde mutluluk, bir cebinde umutlar
Bir çocuk gördüm,
Yanağında gamzesi, çukuru gölgeli
Sokağın başından seslenirken annesi
Koşarak dağıldı hepsi, bacasız yarınlara

Yokluğun

Soğuk sularda uşumek misali hazan mevsimde

Çırlıçiplak, savunmasız

Görmeden yürümek karanlığa

Duymadan kaçmak seslerden

Dikenler bata bata

Kanatırcasına tırmalamak boşluğu

Yokluğun

Kelimesiz cümleler lal dillerde

Boş bir kitap, şiirsiz

Hüzünlü denizde yalnız bir balık

Çölde dinmeyen serap

Ölümün kardeşi geceler

Mutsuz son

Cana düşen gülüşünle Serden çıkmaz öpüşünle
Hasret kokan gelişinle Sen bana doğmuşsun
Semadaki güneş gibi Karanlığı keser gibi
Yüreğime damlar gibi Sen bana doğmuşsun
Şu dünyanın bereketi Sende tattım sükuneti
Gözüm gördü ilk cenneti Sen bana doğmuşsun
Ayaz gecelerin baharı
Kurak mevsimlerin vahası
Fırtınaların limanı
Sen bana doğmuşsun
Sensiz dünyada dönerken
Sağım solum duman iken
Güller diken verirken
Sen bana doğmuşsun
Hoyrat bakan gözlerinle
Dokunduğum sözlerinle
Bana düşen yüreğinle
Sen bana doğmuşsun
Dilsiz yüreğimin dili
Ama gözlerimin ferî
Sağır haykırışımın sesi
Sen bana doğmuşsun
İlemek ilmek dokuduğün
Kuyulardan çıkardığın
Güzel nefes soluduğün
Sol yanımda yaşlandığın
Ellerime sarıldığın
Sen bana doğmuşsun

Kiralık yaşamlarla doluydu sokaklar
Mülkiyetsiz duygular kol geziyor caddelerde
Beşi bir yerde mutsuzluk
İkisi bir arada hüzün alana bedava
Sentetik gülücük indirimde
Sınırlı sayıda üretilmiş
Kapış kapış gitmekte parası olana
Aşklar kasa arkası reyonda
Yüklü alışverişte yalnızca iki yalana
Çocuklar bihaber piyasadan oynamakta
Satılık olduğunu bilmeden yaşamların
Dostluk iltica etmiş bir suçlu
Memleket hasretiyle tutuşan
Akraba akrep olmuş çember dışında
Gökten inen damlalar kirletmekte yarını
Bir kış daha silemedi islenmiş umutları
Sesler korkmakta karanlıktan
Işıkları sönmüş güneş üşüyor
Cehalet kol gezerken semalarda

Kırık bir kalemin sivri ucuydum
Durdukça tükeniyor, yazdıkça bitiyordum
Haykıran bir ömrün kısa satırları mı
Gölgeler içindeki uzun boşlukları mı
Neyi seçmeli yaşam, ne seçmeli yaşamda
Kağıtta gezinen ömrüm silinmeye yaşıyor
Bir soba alevinde bir kıvılcım belki de
Satır boşluklarında tökezleyen adamla

Kırık bir kalemin tükenmiş ucuydum
Yazısı okunmayan kitaplarda
Yağmurlu havada nemlenmiş
Kurak göllerde yıpranmış
Hazan mevsimde üşüyen

Kırık bir kalemin kesilmiş ucuydum
Yazısız, cümlesiz, satırsız

Şefkat gemisine binenler neredeler

Huzuru alıp gittiler bir akşamüstü

Nefreti bırakıp avuçlarımıza, öksüzlüğe ittiler

Çocuklar kaldı geride ağlayan, bir de sen masum yüreğinle

Dumanına bakamadım giden geminin ardından

Elinde mendilinle ağlıyordun gidenlere, yitenlere

Sıcağın sarmaladı dört bir yandan kalanların hüznünü

Dokunduğun yüzler kendi yasında ağıtta

Önce bir damlan düştü kirpiklerime

Yanağıma süzülen dokunuşun

Parmaklarından aktı sevdan

Gemiye bakakalmış buz kaplı yüreğime

Karlarımı eritip volkanları coşturan

Çorak topraklarımı vadisinde doyuran

Nefesimi toplayıp heybesine dolduran

Asi bir ceylan gibi, dalıp girdin ömrüme

Nefesim kadar yakinken gözlerime
Kilometrelerce uzakta durmak
Dokunabilecekken her bir zerrene
Sessiz sedasız uzaklaşmak kokundan
Dudakların aralanmışken öpmeye
Susuz bırakmak ardına dönüp
Yüreğinden kelebekler uçarken gönlüme
Çiçek olamadan savrulmak rüzgarda
Ayaklarındaki prangalar tutarken yollarını
Söküp alamamak zindanının yükünü

Özün sözü sevdiğim
Varlığının yokluğu
Yakınının uzağı
İşte böyle bir şey

Hırçın bir kısrak gizli sükunetinde
İsyan ateşinde şaha yürüyen
Ürkek bakışlarındaki zinciri kırıp
Zafer nidalarıyla titretiyor cellatlarını

Masum bir ceylan gizli hiddetinde
Tenini okşasam uykuya dalan
Nefesine uzansam dizimde yatan
Ormanın her rengi asaletinde

Doğanın cenneti gizli sevginde
Gözlerinden süzülüp içerime işleyen
Öpüşümde büyüüp derinimde inleyen
Tanrının memleketini cennetime çeviren

Nereden düştüğünü bilmediğim bir tohumsun hayatımda
Filizine can suyunu dökerken tanıdığımda

Hangi rüzgarda savrulup düştün yüreğime bilinmez
Minnetimi sunamadan yüzümü okşayıp giden

Kaç mevsimin yağmurunda baş veremedin
Yanağımdan düşen damlam ilk cemren oldun

Zemherinin ayazında kırıp kabuğu
Solgun güneşime dönüp rengini buldun

Köklerini bana saldın suyumdan içtin
Dallarınla meyve verdin elime sundun

Baharımın sonlarına gün gibi doğdun
Dağlarımın doruğundan hüznümü kovdun

Yaradana tapınmaya sebep mi gerek
Rüzgarıyla yağmuruna şükürler olsun

Mutsuzluğa demir atan donmuş bedenim
Köklerini salıyordu en derinlere
Dipsiz karanlık örterek gün ışığıımı
Nerden girdin hayatıma bir güneş gibi

Kahkahalarım tarihi tebeşüm hasta
Soluduğum her bir nefes içime yasta
Gölgem bile yabancı saklı dururken
Nerden girdin hayatıma bir çiçek gibi

Ayaklarım taşımazdı ruhsuz benimi
Sözlerimden dökülmezdi rengin deseni
Her gülüşün sedasında giydim kefeni
Nerden girdin hayatıma bir nefes gibi

Dallarımdaki yapraklar bir bir solarken
Güz yağmurları camlarda cirit atarken
Kar fırtına kış gelmeden kapım çalarken
Nerden girdin hayatıma bir volkan gibi

Aydınlığa doğru giden yolduk seninle ikimiz
Son nefeste birlikte bitecekti hikayemiz
Üstümüzden esen serin rüzgar rehberimiz
Yakamoza yelken açmış gemiydi sevgimiz

Bir elim yüzünü okşardı uykumdan habersiz
Soluğun ismimi haykırırken düne sitemsiz
Tütsü kokan gözlerinin alevi sessiz
Yangınıyla deliyordu içimi nefessiz

Her durakta çoğalırken sevda rengimiz
Gülüşünle karanlığı aydınlatıyor gemimiz
Yokluğunda şiirimin dili kekeliyor sessiz
Hayalin yetmiyor sevmeye seni sensiz

Avuçlarımla yüzüme sürdüğüm duamsın bensiz
Uykumdan günüme uyanan rüyamsın selefsiz
Yarınımın dünümle koşan meleksin eşsiz
Her mevsimde düşecek yüreğe ilk cemremiz

Bir ben vardı canımda cananını özleyen
Bilinmez geçmişinde sırlarını gizleyen
Virane haykırışı içinde hiç dinmeyen
Gökyüzü kubbesinin manasını bilmeyen

Bir sen vardı canımda hasreti hiç bitmeyen
Yıllar yılı içtiğim bir şaraptın bilmeden
Kabus gecelerimi ninnisiyle dindiren
Sabah ezanlarını ezgisiyle süsleyen

Bilmezdim yokluğunun tadını dudağından içmeden
Görmezdim bulutların ardından mavilikleri
Duymazdım pencereden baharımın sesini
Dokunmazdım damarımda gezinen hülyana

Uykunun sarhoşuydum evvelini görmeden
Âmâydı bakan gözler sıcağını sevmeden
Dilsizdi şarkılarım bestesini bilmeden
Çoraktı her bir yanıma toprağına düşmeden

Karlı ovalarımda açan bir güneşsin sen
Yağmur ormanlarında sıcak sığınaksın sen
Soğuk memleketimin dinmez alevisin sen
Aşkımın şiirinde, şiirim aşı sen

Tenine dokunmak benimle
Boynunu sararken dudaklarım
Gözlerini hissetmek içimde
Yüreğın dalmışken yüreğime

Seninle sabahı özlerken
Gecemi eriten ateşin
Hangisini özlerim en çok bilemem
Ölürken hayalimin önünde

Her yanıımı sardığın nefesinle
Evvelim oldun ebedimi büyüten
Çocukluğumun kahkahası saklı içinde
Gözlerimi açtığım uykularımda

Sevdan koştururken damarlarımda
Çayımın mis gibi kokan buharısın
Orman kokusu sarıyor her bir yanıımı
Koynumda gezinen soluklarında

Bana çıplak sevmelerin kaynatıyor ruhumu
Ne yana baksam dinmeyen yokluğun
Terimden damlıyor hasretin
Şehvetim ararken yangınlarını

Sağımdan soluma saldın canımı
Yokluğun cehennem aldım tadını
Seninle yaşadım altın çağını
Enkazın altında yiten ömrümün

Yasımı bayrama çeviren yüzün
Düşümü yaşama döndüren gülüm
Güneşi alnıma mühür misali
Bir ömür silinmez yola çevirdin

Kalbimin kızılı griye dönmüş
Mevsimim sararıp yaprak çürütmüş
Dudağım sevgiye burun kıvırmış
Ömrüme yemyeşil doğmadan önce

Siyahın beyazı ezdiği günler
Dikenin gülleri derdiği yıllar
Seslerin beynimde öldüğü dünler
Öpüşünle dağıldı bir yaprak gibi

Üşüttüm ömrümü soğuk çöllerde
Yitmişti yolum sivri dillerde
Çektiğim çileler gurbet ellerde
Aşkına büründü bir gülüşünde

Gökyüzü rengini esirgemişken
Toprağım yağmuru bekler dururken
Dallarım çiçeğe hasret üşürken
Köklerimi sardın tam devrilirken

Gözlerini ilk rüyamda gördüm
Saçlarına papatya kokusu sürdüm
Yollarımı dikensiz hayalle ördüm
Gönlünde içtiğim sevdaya döndüm

Okyanusta bir damlaydı günüm
Sonsuzluk içinde bitmezdi gülüm
Yeşerdi gülüşüm seninle dünüm
Aklıma düştüğün güne ölürüm

Sevmeyi unutmuş yasla büyürken
Yaktığım sigaram beni içerken
Annemin boynunu bükük izlerken
Başımı göklerde bulut eyledin

Ruhumdadır leke dinmiyor mâzi
Yedi kat derinde tahtını kurmuş
Pusu kurmuş ince bir sızı bekliyor
Kalbimi ortadan bölme derdinde

Kanatlanıp uçmak dilerdi gönlüm
Boynuma sarılmış saf gülüşünle
Maviliklere dalıp yitmek isterdim
Her yer karanlıkken senin dışında

Yarama sürülmüş merhem gibisin
Dilsiz bedenimin tuzu gibisin
Gözlerimden bakan çocuk gibisin
Semadaki tahtına çıktığım gündür

Çamursuz yüreklerin el değmemiş ormanı
Bulutsuz gökyüzünün kirlenmemiş feneri
Kader penceresinin aydınlığa tüneli
Ömrümün yaşadığı onüçüncü aysın sen

Çiğ düşmemiş gururlar tükenirken dünyamda
Anne sütü gibisin, katıksız ve derinden
Gökteki kuşağımsın renklerin en güzeli
Sağanak bir yağmurun ardı sıra demlenen

Solgun pencerem tutsak, üşürken özgürlüğe
Kızıl güneşin eritti buzulları yangınıyla
İkinci bahara durdu ömrümün kışı
Yeniyetme sevmeler filizlendi gönlümde

Kör bir saatmiş zaman, yokluğundan habersiz
Yatağımın ucunda kederim, uyuyor sensiz
Duvarlara çizdiğim resmin de susuyor sessiz
Kokun sarıyor dumanlı başımı çaresiz

Dinlediğim şarkılarda büyüyor hasretin
Dar geliyor odalar, boynu bükük duvarın
Dokunsam yıkılacak dört bir yanı temelin
Dile gelmiş kadehim, seni söyler cennetim

Sağıma çökmüş sinen, solumda hüznün
Dağıma çökmüş duman, gönlümde özlem
Yokluğuna derman değil uykum hep elem
Nefesini solumadan sarhoş olmaz dinemem

Kim bilir kaç kez sustum eğreti cümlelere
Nafile nefeslerin hoyrat kin kokusunda
Ne sözler biriktirip, içimden kusmadığım
Kursağımda taş olup, yürekte parçalanan

Nice sazlar dinledim, sesini yitirdiğim
Kulağımı okşayıp, içine hiç sızmayan
Durgun bir nehir oldum, kibir ormanlarında
Yelkenimi kuşandım, nefret rüzgarlarında

Fikrim hep müebbet, gamsız kalabalıklarda
Saçlarıma sürdüğüm, beyazlardı isyanım
Kanım donmuş akmazdı, yürek daraltısında
Bir sıkımlık canımla, sönen yangınlarımda

Kurak topraklara inat başını arşa yaslayan
Kızıl kıyamete doğru kökleriyle sarmalayan
Karanlığın kasvetine renklerini fısıldayan
Bir çiçek gibi doğmalı insan

Ölüm sessizliğindeki sonsuz deryanın içinde
Gündüz gecenin bittiği bilinmezliğin dibinde
Yaşamının unuttuğu yalnızlık kadar derinde
Bir balık gibi yaşamalı insan

Göklerin efendisinin rüzgarında sürüklenen
Zengin fakir dinlemeden diyar diyar hayat seren
Güneşin okşadığı gülün suya hasretini veren
Bir bulut gibi koşmalı insan

Engin kayalıkların korku bilmez fedaisi
Gökkubbeyi kanadıyla delip geçer her nefesi
Gözüne düşen canların kabusudur titremesi
Bir kartal gibi uçmalı insan

Serçe parmağından tutup ellerini kilitleyen
Minik yüreğindeki aşkı kahkahasıyla seren
Cennetteki uykusunda meleklere gülümseyen
Bir çocuk gibi sevmeli insan

Hastaydı yaşamım sana doğmadan önce
Gönlüne kuruldum gözlerinden süzülüp
Sevdanı sardım yaramın kabuğuna
Çiçek açtın tenimde bahar kokulu yarım

Uykusuzdu gecelerim sana uyumadan önce
Rüyana tutundum misafirim ninnine
Karanlığı boyayıp aydınlığa uçurdun
Hoş geldin ömrüme renklerin prensesi

Çıkılmaz sokaktı yolum sana gelmeden önce
Ellerinin kokusundan bademi içtim
Yüreğinin serabında çölleri aştım
Fırtınamda liman oldun gözlerimin alevi

Yaşlıydı çocukluğum sen oynamadan önce
Kurak dünyamı sarıp yeşerttin gençliğimi
Güneşe özlemimin hasretini doyurdun
Sefa oldun ruhuma sol yanımın sahibi

Sırrımda sakladım nazara kırgın gözlerini
Dilsiz duvarlara haykırdım yüreğimin sesini
Gölgede dinlendirdim her nefesini
Gönlüme taktığın nişanda severim seni

Yokluğunda taş döner susar sevdalar
Suya düşer dalgaları bütün dualar

Yollarım tenine sarhoş yorgun gözlerimde
Islak düşlerde yüzüyorum kırgın rüyalarına
Kara hüznler ektiğim solgun hayalim
Beyaz gecelerine süzüldü susuzluğumda

Bestesiz ezgiler tütüyor yanaklarından
Gamzene taktığın gülüşün raks ediyor
Gözlerin katili oluyor

Mavi derinliklerde yüzüyor yüreğim
Engin kayalıklardan süzülürken tenine
Kelebeğin dans edişii duyuluyor içinde
Kanatlarına zil takmış sesime uçan

Derin sevdalar biçiyorum üzerine
En çok sana yakışan gönlüne giydiğinde
Kozanda beslediğin çiçekli hayallerin
Bir bahara yetmiyor ebedimden girince

Toprağım oluyorsun ömrümün suladığı
Her damlası renginde cenneti muştulayan
Dumanlı gecelerde meyleyerek ruhumu
Seher vakti uykuma kokusunu bulayan

Ne kadınlar yordu sevda yolunu
Tebessümü kilitlemiş anahtar kayıp
Merhameti fakir toprağı çorak
Huysuz bedenine sevgi uğramaz
Gözlerinde mutluluğun kısıntısı yok
Sözlerinde karanlığın gizli mahzeni
Dört bir yana savruluyor nefret kokusu
Yüzündeki maskeleri dansöz misali
Kıvırdıkça savruluyor taşlar etekten

Hiçbirine sarılmadı senin dışında
Gönlümdeki yanan ateş yorgan misali
Elinin değdiği yerler aydınlanıyor
Karanlığım huzur doldu nur ışığıyla
Nafile atan yüreğime bir sebep oldun
Yaşamıma girdiğine şükür sebebim

Aşkının şarabını içiyordu bakışlarım
Sevişmelerimiz şahidim olsun ki ölmeyeceğim
Kadehinden dudaklarına akarken yaşayacağım
Göğsünde gezinen dilimde yaşayacak tutkumuz
Titreyen kadınlığın kollarımda can bulacak
İçinde canlanacak sığağım haykırışıyla
Yeni güne doğan umudun olacak yorgunluğun
Akşamdan kalma gözlerine uyanacağım

Sırlarına örttüğün yorgana süzülüp
Sohbete dalacağım gizlinle
Şarkılarında bulacaksın tadımı tuzun akarken teninden
İsyan ateşine rastlıyorum gezinirken içinde
Çocuk gözlerin dimdik karşımda Kolların sarıyor masum
gençliğimi
Yaktığımız her hücre zafer ığlığı
Dünya yanıyor yansın göklere süzüldü ruhumuz

Buruştu mahmur sabahlarımın gökyüzü

Mavini kucağıma sermeden önce

Siyah gecelerde yaşlanıyordu gözümün kapakları

Sevmeye yorgun bedenimde gizlendiğin gün

Ümitsiz hayaller biriktirmiştım heybemizde

İçinde sonsuz yokluk, sensiz sessizlik

Sonbaharda ektiğim düşler döküldü avuçlarından

Renklere buladın sevdanı çiçek kokulu saçlarınla

İlk bakışında içtim sönmeyen aşka davetini

Sevişinle sarhoş olan beyhude yüreğimle

Sefanı da getirdin başıma taç ederek

Saçlarında dolanan ellerim ölmeyecek

Yüzyıllık yalnızlığı yaşıyordu sessizliğim gizlimde
Tarifsiz bir acıydı beynimde yankılanan öldürücü sensizlik
İçimdeki volkanı söndüren cezbedici karanlık
Her nefeste içine çekip yutuyordu benliğimi
Aydınlığa muhtaç susuz bedenim
Tatmadığı sevdaların özlemine küskün
Kim bilir kaç bin yıl yaşadı aşka cihad yolunda
Gönlüme ektiğin yağmuru içmeden önce
Vatanımsın sen benim el değmemiş toprağım
Ormanımda yeşeren sonsuz bir çınar gibi
Vuslatıyla var eden sönmeyen güneşimsin

Kırık bir oyuncaktı yüreğin
Bedenin titriyordu avuçlarımda
Haykıracak mecali bulsa dile gelip
Eksik yanına yaslayacaktı gözlerimi

Zaman girdabında kıvranıyordu yıllarım
Gizemli yüzüne aydınlanmadan hayalim
Ruhumu örttün toprağa hasret yaprak misali
Köklerimi saldım pınarında beslendim

Sevda treninin sessiz yolcularıydık
Cebimizde hayaller gözümüz hep ufukta
Yıkıntılar dökülen kambur sırtımız dimdik
Ovaları tırmanan rüzgarın misafiriydik

Sensiz hep eksikti kelimeler

Anlamını yitirmiş cümleler susuyordu

Sayfalar sırtını dönmüş ürküyordu koşmaya

Keder soluyan odam soluğuna hasretti

Çayımın dumanı soğuk tüterdi

Demini içmeden buğulu gözlerinin

Kırmızılar solgun beyazlar griydi

Renklerin prensesi rüyamı çalmadan önce

Çiçeklerim yaprak dökmüş toprağım susuz

Tebessümler uçurumda intihara kurulmuş

Sonbaharım hükmü tutmuş müebbetlerce

Bana akan yaz sıcakın gelmeden önce

Sen gidersen yalnızca adı kalır aşkın
Bütün renkler kirlenir buğulanan gözlerimde
Sesler kıyamete bürünür batan dikeniyile
Candan düşen bin parçaya bölünür
Cebimden saçılır hüznübaz kelimeler
Garptan şarka savrulur senden esen rüzgarım
Öksüz bir çocuk olur ismimin tüm harfleri

Sen gidersen lâl olur körpe yürek
Kapımı çalan tadın, bir o kalır dilimde
Bütün çocuklar küser umudun dünyasına
Yalnızlığa gömülür sessiz kahkahaları
Sararır gökkuşağım renkler yiter derinde
Gülümseyen saatler can çekişir serimde
Ezelimde bittiğim kör kuyuma dönünce

Yıllar sinemi ezip geçmiş ruhumda tepinirken
Tenim kabuk bağlamış içim hep sen kokarken
Hiçbir güneş sen kadar içrimi yakmazken
Nerden düşüp parladın paslanmış yüreğime

Geceler kâbus kokar şizofren rüyalarda
Terin tuzumdan uzak kokun sinmiş yatağa
Kapattığım perdeler ağlarken hasretine
Bilmem nasıl kazdın nasırlı yıllarımı

Buz vadisi kalbimde üşürken tüm günlerim
Kilitli kapılarda yaşlanır hücrelerim
Aynalara direnen buğuluydu gözlerim
Ansızın araladın güneşli penceremi

Geceler sende güzel sarhoş heyecanıyla
En çok sana yakışır mahmur bakan sabahlar
Ömrümün bereketi yağmurunda serpilir
Sefa geldin ömrüme yavruşkam kelebeğim

Şarap kokan gülüşünle
Cana düşen sevişinle
Yıllar süren gelişinle
Bitmeyen sevgisin sen

Gökten inen kaderimde
Dinlediğim ezgilerde
Tütün kokan ellerimde
Bitmeyen sevgisin sen

Yastığımdaki saçınla
Gamzeme düşen tuzunla
Kırpiklerime değen kaşınla
Bitmeyen sevgisin sen

Avularından dökülen yapraklar sardı yüreğimi
Solgun tenim can çekişirken ayaz bir gecede
Can suyum oldu damarlarından akan sevda
Renklerin en güzeli parladı yüreğimde

Saçının kadifesi döküldü yalnızlığıma
Senimde coştu kış uykusu çeken kahkahalarım
Gözlerinde daldım engin rüyalarıma
Aşk şerbeti kokulu sarhoş gecelerimde

Sonsuzluğa yelken açan bir gemiydin sen
Tek yolcusu kalbinin tek sultanı olan ben
Evvelimin enkazı kırık hayallerimi
Derin maviliklerde umutlarla dolarken

Bir yanım bağlar karayı sol yanım sende gülistan
Kırık dökük cümlelerim gözlerinle büyük destan
Alev saçan her nefesim dudağında sönmüş volkan
Gurbet gazisi şu gönlüm yüreğinde hep kahraman

Kuşatılmış bir kaleymdim temelim zayıf
Zulamda ekmeğim kuru düşüncem kayıp
Kıyamete koşuyordum günleri sayıp
Her yanım deprem sancısı sen olmayınca

Diken derip tüm güllerden kan dilenirdim
Gözlerinin serabına ömrüm verirdim
Üşüdüğüm gecelere seni sererdim
Dört yanım gece yanığı sen olmayınca

Düşlerimi kıran yıllar ağardı serde
Kelamını hançerledi bulduğu yerde
Yollarıma sisler serdi düşürdü derde
Sol yanım ayaza düşer sen olmayınca

Sensizlik içimde boşluk

Havası alınmış bir lamba gibi

Iřıĝından habersiz kendini ısıtmayan

Manasız gecelere umutsuzca parlayan

Sensizlik okyanusun dibinde karanlıkta yaşamak

Yüzmeyi bilmeden öylece asılı kalmak

Dalgalarla sürüklenmek sahipsiz diyarlara

Gökyüzünü bir defa görmeden ölmek demek

Sensizlik avuçlarımdan kayan mutluluk

Terimi koklatmamak, nefesin sıcaklığına

Sabahına vardığım geceyi yaşamadan

Yalnızlığım konuşmuyor benimle
Tadına susamış, küsmüş içime
Gölgem selamı kesmiş
Küskün, soğuk, surat asmış
İsyanıyla sınır çizmiş ayak ucuma
Sen olmasan düşmeyecek peşime
Gamzem çukuru gömmüş
Keder ile boyamış, kapkara bir hüznle
Sakalımın beyazı yasa boğulmuş
Akları seçilmiyor, mezarın mateminde
Titreyen yanaklarım avuçlarına susmuş
Bir daha gülmeyecek, dokunmasan içime
Kalbim ritmini bozmuş, gürültüsüz atıyor
Özlemine koştuğu o günleri arıyor
Aldığım her nefesi sonmuş gibi sayıyor
Sana uzanan fikrim yokluğunda eriyor
Gittiğim bütün yollar gözlerine çıkıyor
Bitmeyecek yolculuk, sol yanım dolmayınca